بررسی دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی بیرجند نسبت به ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان (سال 83 - 1382)

مسعود ضیائی[1]، محمدرضا میری[2]، محمدرضا حاجی‌آبادی[3]، زهره آذرکار[4]، سیما کاهنی[5]

چکیده

زمینه و هدف: ارزشیابی استاد یا اعضای هیأت علمی، نوعی ارزشیابی آموزشی او عبارت است از تعیین میزان موفقیت اعضای هیأت علمی در رسیدن به هدفهای آموزشی خویش. مهمترین دلیل انجام ارزشیابی دانشجویان از اساتید و تأکید بر بهبود آن،ایجاد زمینه‌ای مناسب برای اعضاء هیأت علمی در راستای بهبود نحوه آموزش می‌باشد. مطالعه حاضر با هدف تعیین دیدگاه اساتید دانشگاه علوم پزشکی بیرجند نسبت به ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان انجام شد.

روش تحقیق: در این مطالعه توصیفی- مقطعی، نظرات تعداد 60 نفر از اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند با استفاده از پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفت. ضریب آلفای کرونباخ به میزان 80% تعیین گردید. داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS به صورت فراوانی و آزمون کای اسکوئر در سطح معنی‌داری $P<0/05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها: 95% نفر از اساتید (30 نفر علوم پایه و 30 نفر بالینی) از ارزشیابی خود توسط دانشجویان اطلاع داشتند؛ 81/7% نیز مسؤول ارزشیابی دانشگاه را مرکز مطالعات و توسعه دانشگاه (EDC) می‌دانستند؛ همچنین 91/7% از اساتید بازخورد نتایج ارزشیابی خود را دریافت کرده بودند. 45% آنان نسبت به مفید بودن اعلام نمره ارزشیابی در بهبود تدریس کاملاً موافق بودند و 40% اعتقاد داشتند که تکمیل فرم‌ها توسط دانشجو بدون احساس مسؤولیت و حوصله بوده و 30% تکمیل آن را بدون صداقت می‌دانستند.

نتیجه‌گیری: با توجه به این که ارزشیابی شیوه تدریس اساتید فرایندی است با هدف بهبود تدریس و ارتقای آموزش توسط اعضای هیأت علمی و از طرفی بازخورد نتایج ارزشیابی به اساتید می‌تواند منعکس‌کننده نقاط قوت و ضعف آنان در تدریس باشد و با عنایت به این که دانشجویان بیش از کلیه دست اندرکاران آموزش در جریان روند آموزش قرار می‌گیرند و می‌توانند نسبت به کم و کیف آموزش نظردهند، بنابراین ارزشیابی اغلب زمانی مفید خواهد بود که به عنوان بخشی از یک برنامه جامع ارزشیابی استاد قرار گیرد و داده‌های حاصل از آن از روایی وپایایی لازم برخوردار باشند.

واژه‌های کلیدی: ارزشیابی؛ اعضای هیأت علمی؛ دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

فصلنامه علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم‌پزشکی بیرجند (دوره 4؛ شماره 1-4؛ سال 1386)

[1] دانشیار گروه آموزشی پزشکی اجتماعی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

[2] استادیار گروه آموزشی بهداشت، آموزشکده بهداشت، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

[3] عضو هیات علمی دانشکده پیراپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

[4] استادیار گروه آموزشی داخلی، دانشکده پزشکی، دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

[5] نویسنده مسؤول؛ عضو هیأت علمی دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند

آدرس: بیرجند- خیابان غفاری- دانشگاه علوم پزشکی بیرجند- دانشکده پرستاری و مامایی

تلفن: 0561-4443041 نمابر:.0561-4440550 پست الکترونیکی: sima@bums.ac.ir

[Downloaded from mcj.bums.ac.ir on 2026-11-04]

مقدمه

هدف و نقش عمده آموزش عالی تربیت نیروی انسانی متخصص مورد نیاز جامعه با کسب توانایی لازم جهت انجام وظایف مربوط در حیطه عملکرد خود است. یکی از عوامل اصلی که می‌تواند آموزش را از حالت ایستا به مسیری پویا و با کیفیت سوق دهد، ارزشیابی است (1). عمدتاً دو دلیل اصلی برای انجام ارزشیابی آموزشی ارائه شده است. یکی این که آگاهی مشارکت‌کنندگان در برنامه و افرادی که مورد ارزشیابی قرار می‌گیرند، منجر به بهبود روحیه و فعالیت آنها خواهد شد. دوم، هزینه‌های زمانی، امکانات مادی و مالی آموزش نیاز به توجیه دارند؛ این توجیه به کمک ارزشیابی به نحو بهتر صورت می‌گیرد (2). مهمترین دلیل انجام ارزشیابی دانشجویان از اساتید و تأکید بر بهبود آن ایجاد یک بازخورد مناسب به اعضای هیأت علمی برای بهتر کردن نحوه آموزش می‌باشد (۴،۳).

مطالعات انجام شده در زمینه ارزشیابی اعضای هیأت علمی بیانگر آن است که مهمترین روشهای ارزشیابی اعضای هیأت علمی عبارتند از: ارزشیابی استاد توسط مدیر، ارزشیابی استاد توسط همکاران، خود ارزیابی و ارزشیابی استاد توسط دانشجو. در مورد آخر از دانشجویان خواسته می‌شود تا به طور رسمی یا غیررسمی، نظر خود را درباره ویژگیهای شخصی و حرفه‌ای استاد ابراز دارند. این روش یکی از بحث‌انگیزترین روشهای ارزشیابی اعضای هیأت علمی است و درباره درستی و نادرستی استفاده از آن اختلاف نظرهای زیادی وجود دارد؛ با این حال این روش کاربردهای زیادی دارد (5). به نظر Toren، Scat و Beerd (1976) و Akanel و Smart (1979)، استفاده از نظرات دانشجویان برای ارزشیابی استادان تنها منبع اطلاعاتی ملموس در دانشکده‌ها و دانشگاههای سراسر جهان است. Macchis (1979) معتقد است این نوع ارزشیابی می‌تواند در بهبود روش تدریس، فراهم آوردن اطلاعات مربوط به قضاوت در مورد اثربخشی تدریس، کمک به دانشجویان در انتخاب واحد درسی و استاد مورد نظر و در نهایت در وادار نمودن دانشجویان به اظهار نظر در مورد وضعیت تعلیم و تعلم مؤثر باشد (6).

از راههای مختلفی می‌توان نظر دانشجویان را نسبت به استادانشان جویا شد؛ اما مهمترین و متداول‌ترین روش، تهیه و اجرای پرسشنامه‌های نظرخواهی و نظرسنجی است؛ با توجه به مطالب فوق، مطالعه حاضر با هدف تعیین دیدگاه‌های اعضای هیأت علمی نسبت به محتوا، روش اجرا و بازخورد نتایج ارزشیابی استاد توسط دانشجویان در نیم‌سال دوم 83-1382 انجام شد.

روش تحقیق

در این مطالعه توصیفی- مقطعی که در نیمه دوم سال تحصیلی 83-1382 انجام شد، تمامی اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بیرجند با استفاده از پرسشنامه مورد بررسی قرار گرفتند. پرسشنامه منطبق با هدف تحقیق تهیه گردید. پرسشنامه ساختاری 24 سؤالی برای اساتید شامل خصوصیات کلّی استاد، اطلاع از نحوه انجام ارزشیابی، نظراتشان نسبت به سیستم ارزیابی، وضعیت آموزش اساتید، گروههای ارزیاب، نظر اساتید درباره روند ارزشیابی، تأثیر اعلام نمره ارزشیابی به آنان و غیره بود.

روایی محتوای پرسشنامه پس از نظرخواهی از متخصصین و انجام مطالعه مقدماتی تأیید و پایایی آنها به روش همسانی درونی و محاسبه آلفای کرونباخ ارزیابی گردید. ضریب آلفای کرونباخ به میزان 80% تعیین گردید. از مجموع 75 پرسشنامه اساتید 60 نفر اقدام به تکمیل پرسشنامه‌ها نمودند. میزان برگشت (Response Rate) 80% بود. پس از تکمیل پرسشنامه‌ها، ابتدا داده‌ها کدگذاری گردید.

داده‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون کای اسکوئر در سطح معنی‌داری $P<0/05$ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند.

یافته‌ها

در این تحقیق از 60 نفر عضو هیأت علمی که پرسشنامه‌ها را تکمیل نمودند، 50% اعضای علوم پایه و 50% اعضای هیأت علمی بالینی بودند. 95% از آنان از ارزشیابی هیأت علمی توسط دانشجویان در دروس نظری و 91/7% در دروس بالینی آگاهی داشتند. 91/7% بازخورد نتایج ارزشیابی را دریافت نموده بودند و 81/7% مسئول ارزشیابی دانشگاه را مرکز مطالعات وتوسعه دانشگاه (EDC) می‌دانستند. 41/7% نتایج را کاملاً مفهوم و 41/6% نتایج را نسبتاً مفهوم می‌دانستند. 88/3% معتقد بودند نتایج ارسال‌شده نشان‌دهنده موقعیت علمی‌شان در بین سایر اعضای هیأت علمی نمی‌باشد. 45% نیز ارزشیابی از دانشجو را بر

[Downloaded from mcj.bums.ac.ir on 2026-11-04]

روند تدریس کاملاً مؤثر و 10% بی‌تأثیر می دانستند. 71/7% با ادامه روند ارزشیابی به همین نحو مخالف بودند و 56/4% تغییر در نحوه اجرای ارزشیابی و 15/3% تغییر در محتوای سؤالات را خواستار بودند.53/4% اساتید زمان تحویل پرسشنامه به اساتید را مناسب می‌دانستند. 40% از اساتید به عدم احساس مسؤولیت و30% به عدم صداقت دانشجویان در پرکردن فرم‌های ارزشیابی معتقد بودند و 93/3% ارائه برنامه توجیهی برای دانشجویان در مورد نحوه و هدف ارزشیابی را بسیار ضروری می‌دانستند (جدول 1).

بحث

ارزشیابی اساتید یا اعضای هیأت علمی، نوعی ارزشیابی آموزشی و عبارت است از تعیین میزان موفقیت اعضای هیأت علمی در رسیدن به هدف‌های آموزشی خود (6)؛ بنابراین با توجه به اهمیت این موضوع نتایج حاصل از ارزشیابی می‌تواند ضمن تقویت نقاط قوت و اصلاح نقاط ضعف، مبنایی برای بسیاری از تصمیم‌گیری‌ها و برنامه‌ریزی‌های آموزشی شود و موجبات ارتقای سطح علمی دانشگاه را فراهم سازد (۸،۷). با در نظر گرفتن مطالب فوق می‌توان نتیجه گرفت که لازم است سیستم ارزشیابی بر پایه درست و علمی استوار باشد تا بتوان از نتایج حاصل از آن به نحو درستی بهره‌برداری کرد.

نتایج حاصل از این تحقیق در جامعه مورد بررسی نشان داد که 45% اعضای هیأت علمی تأثیر ارزشیابی‌ها در روند تدریس را زیاد، 45% متوسط و بقیه این تأثیر را کم می‌دانستند. فقط 28/3% آنان با روند ارزشیابی به همین نحو موافق بودند و بقیه این روند را مناسب نمی‌دانستند و معتقد بودند بایستی تغییراتی در آن صورت گیرد. در بررسی انجام شده در دانشگاه علوم پزشکی اهواز در سال 1380، بیشتر اساتید بازخورد اعلام نتیجه ارزشیابی را به اساتید در بهبود کیفیت تدریس مفید می‌دانستند (6). در یک بررسی دیگر در دانشگاه علوم پزشکی ایران در سال 1378 تعداد 72/6% اعضای هیأت علمی با ارزشیابی اساتید توسط دانشجویان موافق بودند (9). 57/5% از اساتید دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی تأثیر ارزشیابی دانشجویی را بر فرایند آموزش متوسط می‌دانستند و اعتقاد داشتند که دانشجویان به دلیل عدم آگاهی لازم از فرایند تدریس، قضاوت درستی از ارزشیابی ندارند و از این رو اعتمادی به نتایج حاصل از این گونه ارزشیابی‌ها نداشتند (7). مطالعه مشابه در دانشگاه علوم پزشکی ایران تأثیر ارزشیابی دانشجو از استاد را از دیدگاه اساتید و مدیران گروه‌ها کم نشان داد (10). این اختلاف نظرها می‌تواند ناشی از عدم یک برنامه مشخص و یکسان ارزشیابی اساتید در دانشگاههای مختلف علوم پزشکی کشور باشد. مطالعه حاضر نشان داد که 40% از اعضای هیأت علمی معتقد بودند که دانشجویان بدون احساس مسؤولیت و حوصله فرم‌ها را تکمیل می‌نمایند و 30% بر عدم صداقت دانشجویان در تکمیل فرم‌ها تأکید داشتند و عواملی مانند حضور و غیاب دانشجویان، سیستم نمره‌دهی و نحوه برخورد آنان با دانشجو را در این زمینه مؤثر می‌دانستند. اساتید دانشگاه علوم پزشکی ایران معتقد بودند که شاید در عمل، ارزشیابی به صورت تهدیدی برای اساتید درآید و این خطر را ایجاد کند که استادان برای جلب رضایت دانشجو، از شیوه‌های غیر اصولی استفاده کنند و به جای ارتقای کیفیت

جدول 1 - نظرات اعضای هیأت علمی نسبت به محتوا، روش اجرا و بازخورد نتایج ارزشیابی

موضوع	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم
نتیجه بازخورد ارزشیابی چقدر برای شما مفهوم است؟	5	41/7	41/6	6/7	5
ارزشیابی در روند تدریس شما چقدر تأثیر دارد؟	6/7	38/3	45	6	4
ارزشیابی در تسهیلات رفاهی چقدر تأثیر داده می شود؟	1/7	0	6/7	31/6	60
نتایج ارزشیابی تأثیری بر امتیازبندی رتبه دانشگاهی دارد؟	5	13/3	45	1/7	35
دانشجویان فرم‌های ارزشیابی را چقدر با حوصله و احساس مسؤولیت پر می‌کنند؟	3/3	3/3	53/4	18/3	21/7
دانشجویان این فرم‌ها را چقدر با صداقت پر می‌کنند؟	3/3	16/7	50	18/3	11/7
سؤالات مطرح شده در فرم ارزشیابی چقدر ارزیابی‌کننده فعالیتهای آموزشی است ؟	1/7	18/3	51/7	20	8/3
نتایج ارزشیابی موقعیت علمی شما را در بین اساتید مشخص می‌کرد؟	1/2	5/5	5	55/4	32/9

[Downloaded from mcj.bums.ac.ir on 2026-11-04]

تدریس خود سعی در ایجاد رفاقت های صوری و اجتناب از جدّیت و سختگیری، برای دریافت نمره بالایی در ارزشیابی بنمایند (10)؛ اما مطالعه انجام شده در جهرم عواملی مانند سختگیری و کنترل بیشتر اساتید در کلاس‌ها و برخوردهای جنبی احتمالی در طول ترم و نحوه امتحانات را به عنوان عامل مخدوش‌کننده در تحلیل نتایج ارزشیابی اعضای هیأت علمی تأثیرگذار ندانست. 64% از اساتید دانشگاه علوم پزشکی جهرم با اصل انجام ارزشیابی توسط دانشجو کاملاً موافق بودند و 76% اعتقاد داشتند که دانشجویان بیشتر از آن که به محتوا و روش تدریس استاد توجه داشته باشند، به ارزیابی اخلاق و رفتار و شخصیت مدرس می‌پردازند (11). در مطالعه انجام‌شده فقط 20% از اعضای هیأت علمی معتقد بودند که فرم‌های پرسشنامه ارزشیابی می‌تواند ارزیابی‌کننده کاملی برای فعالیت‌های آنان باشد که می‌تواند ناشی از عدم آگاهی و توجیه اساتید نسبت به برنامه ارزشیابی باشد؛ به همین دلیل بود که 93/3% از آنها ارائه یک برنامه توجیهی را برای اعضای هیأت علمی در مورد نحوه و هدف ارزشیابی انجام شده وتأثیر آن لازم و ضروری می‌دانستند. به عقیده Metkaff و Mataro، ارزشیابی استاد توسط دانشجو با استفاده از پرسشنامه، کاری است که به طور معمول انجام می‌شود، اما برای استفاده از نتایج این ارزشیابی‌ها باید داده‌های به دست آمده از روایی و پایایی لازم برخوردار باشند (13). خیر مهمترین ویژگی این پرسشنامه ها را روایی و پایایی آنها می‌داند و معتقد است به منظور تهیه یک فرم ارزشیابی موفق برای تدریس اثربخش لازم است؛ این فرم بر اساس یک مدل ساختاری که مبتنی بر مبانی نظری و تحقیقات علمی تهیه گردد (13). با این حال مطالعات زیادی نشان داده‌اند که ارزشیابی دانشجو از استاد زمانی می‌تواند روایی و پایایی متناسبی داشته باشد که در آن از روش‌های ارزیابی چند بعدی، با طراحی مناسب مانند روش مارش استفاده گردد (14). زمان دریافت فرم‌های ارزشیابی دروس نظری در 52/5% دانشجویان این دانشگاه قبل از شروع امتحان پایان دوره، 32/5% آنان بعد از امتحانات و 15% آنان در آخرین جلسه درس بود. بسیاری از اعضای هیأت علمی معتقد بودند که ارزشیابی بایستی قبل از پایان درس و اعلام نمره توسط استاد باشد تا عواملی مانند تنش، نتیجه امتحانات و بی‌حوصلگی دانشجویان در نتایج ارزشیابی خللی وارد نکند؛ اما در مطالعه رفیعی و سیفی مشخص شد که ارزشیابی از اساتید تحت تأثیر زمان واقع نمی‌شود (15) ولی باید به این نکته توجه شود که از اهمیت زمان ارزشیابی بخصوص در مواقعی که ارزشیابی به کمک تعداد کمی دانشجو انجام می‌شود، نمی‌توان غافل شد؛ در نهایت می‌توان گفت، ارزشیابی به کمک دانشجویان می‌تواند شاخص گرانبهایی از تأثیر آموزش باشد و در بهبود آن مؤثر افتد ولی این نوع ارزشیابی اغلب زمانی مفید خواهد بود که جزئی از یک برنامه وسیع شامل برنامه های ارزشیابی دیگر و یک برنامه سیستماتیک برای پیشرفت اعضای هیأت علمی هم باشد.

نتیجه‌گیری

با توجه به این که ارزشیابی شیوه تدریس اساتید فرایندی است با هدف بهبود تدریس و ارتقای آموزش توسط اعضای هیأت علمی و از طرفی بازخورد نتایج ارزشیابی به اساتید می‌تواند منعکس‌کننده نقاط قوت و ضعف آنان در تدریس باشد و با عنایت به این که دانشجویان بیش از سایر دست‌اندرکاران آموزش در جریان روند آموزش قرار می‌گیرند و می‌توانند نسبت به کم و کیف آموزش نظر دهند؛ بنابراین ارزشیابی اغلب زمانی مفید خواهد بود که به عنوان بخشی از یک برنامه جامع ارزشیابی استاد مطرح باشد و داده‌های حاصل از آن از روایی و پایایی لازم برخوردار باشند.

منابع:

1- سیف ع ا. روش‌های ارزشیابی کیفیت فعالیت‌های علمی، آموزشی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها. مجموعه مقالات نخستین سمینار آموزش عالی در ایران. جلد دوم، تهران : انتشارات دانشگاه علامه طباطبایی، 1376.

2- Doll RC. Curriculum improvement: decision making and process. 9th ed. Needham Heights, MA: Allyn and Bacon; 1995.

3- Marsh HW: Students Evaluation of University Teaching. 13 June, 2001. [on-line]. Available From: http://apps.uws.edu.au/uws/edc/seeq/SETs-HerbMarsh-presentation-2001.pdf.[2005/10/04].

[Downloaded from mcj.bums.ac.ir on 2026-11-04]

4- Fouad N. Women in Academe: Two steps forward, one step back. Washington: American Psychological Association, 2000.http://www.apa.org/pi/wpo/academe/repthome.html

5- حسینی ع ا؛ لطیفیان م. آموزش عالی در نظر مسائل کیفی. فصلنامه علوم اجتماعی و انسانی دانشگاه شیراز. 1368؛ 12(1): 35-36.

6- غفوریان بروجردنیا م، شکورنیا ع، الهام‌پور ح. بازخورد اعلام نتایج ارزشیابی اساتید دانشگاه علوم پزشکی اهواز در بهبود کیفیت تدریس آنان از دیدگاه خودشان. اهواز: دانشگاه علوم پزشکی اهواز، معاونت پژوهشی، طرح پژوهشی شماره 212.

7- کریمی ح، بشارتی م ر، حرازی م ع. ارزشیابی دانشجویان از نحوه تدریس اعضای هیأت علمی. مجله دانشگاه علوم پزشکی صدوقی یزد. 1377؛ 6 (4): 78-82.

8- شریفی م، جورابچی ز، علیپور حیدری م. تأثیرگذاری استاد بر ارزشیابی دانشجو از استاد و درس. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین. 1381؛ 22 : 81-87.

9- سرچمی ر، سلمانزاده ح. نظر اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی ایران در مورد تأثیر ارزشیابی دانشجو در بهبود تدریس. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین. 1384؛ 9 (34): 67-71.

10- تمیزی‌فر ب، نجفی م، سمیعی‌نسب م. آیا نتایج ارزشیابی اعضای هیأت علمی از دیدگاه دانشجویان با نمرات دانشجویان از آن درس ارتباط دارد؟. مجله دانشکده پزشکی دانشگاه علوم پزشکی تهران. ویژه‌نامه همایش کشوری آموزش پزشکی، آبان 1379؛ ص 21.

11- نجفی‌پور ص، امینی م. بررسی نظرات اساتید دانشکده علوم پزشکی جهرم نسبت به ارزشیابی استاد توسط دانشجو. مجله ایرانی آموزش در علوم پزشکی. 1381؛ 7 : 23.

12- حسینی م، سرچمی ر. دیدگاه دانشجویان دانشگاه علوم پزشکی قزوین در مورد اولویت‌های ارزشیابی اساتید. مجله دانشگاه علوم پزشکی قزوین. 1381؛ 22: 33-37.

13- خیر م. ارزشیابی تدریس اثربخش در آموزش عالی با تأکید بر ارزشیابی دانشجویی. دانش و پژوهش. 1380؛ 7 : 93-114.

14- سیف ع ا. روشهای اندازه‌گیری و ارزشیابی آموزشی. تهران: نشر دوران؛ 1378.

15- Kaufman DM. Students' evaluation of faculty teaching. Presented at SFUFA forum. July 16, 2002.

[Downloaded from mcj.bums.ac.ir on 2026-11-04]

Title: Teachers' attitude about their evaluation by students in Birjand University of Medical Sciences

Authors: M. Ziyaei[1], M.R. Miri[2], M.R. HajiAbadi[3], Z. AzarKar[4], S. Kaheni[5]

Abstract:

Background and Aim: Evaluation of university teachers or academic members is a kind of educational evaluating, which includes determining their rate of success in gaining their own educational goals. The most important reason for students' evaluation of university teachers and insisting on it is to provide academic members with a feedback leading to improving their teaching manner. The present study was accomplished to determine BUMS teachers' points of view regarding their evaluation by the students. Materials and **Materials and Methods:** In a periodic descriptive study the academic members (60 individuals) of Birjand University of Medical Sciences were studied. Their views were studied through discrete questionnaire whose content validity, after some specialists' polls and introductory study, was approved. Besides, the reliability of the questionnaire was assessed using internal homogeneity and calculating kronbach α coefficient. Kronbach α coefficient was found to be 80%. The data were analyzed through SPSS software presenting frequency and then chi-square (χ^2) test ($P<0.05$) was used to compare the frequencies.

Results: Of a total 60 academic members (30 majoring in basic sciences and 30 in clinical sciences) 95% were aware of being evaluated by students and 81.7% thought that the university Educational Development Center (EDC) was responsible for evaluation. Also 91.7% of the teachers had received the feedback of their own evaluation. 45% of them absolutely approved of the effectiveness of announcing evaluation grade in improving teaching. 40% believed that filling out the forms by students lacks a sense of responsibility and patience, and 30% thought the job was not done honestly.

Conclusion: Regarding that evaluating teachers' teaching method is a process aiming at improving their teaching and promoting it and giving evaluation feedback to teachers can reveal their strengths and weaknesses in teaching. Besides, with respect to the fact that students, more that all educational staff are in touch with teaching process and they are able to offer their views on the nature of teaching, evaluation will often be useful if it is part of a comprehensive teacher evaluating program and if the feedback data have the necessary validity and reliability.

Key Words: Evaluation, University teachers, Birjand of Medical Sciences

[1] *Associate Professor, Department of Social Medicine, Faculty of Medicine, Birjand University of Medical Sciences. Birjand, Iran*
[2] *Assistant Professor, Department of Public Health, Birjand University of Medical Sciences. Birjand, Iran*
[3] *Instructor, Faculty of Para Medicine, Birjand University of Medical Sciences. Birjand, Iran*
[4] *Assistant Professor, Department of Internal Medicine, Faculty of Medicine, Birjand University of Medical Sciences. Birjand, Iran*
[5] *Corresponding Author, Instructor, Faculty of Nursing and Midwifery, Birjand University of Medical Sciences. Birjand, Iran*
sima@bums.ac.ir

[Downloaded from mcj.bums.ac.ir on 2026-11-04]